

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetae Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs LXXIX. Deus, venerunt gentes in &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

Ignis edax iuuenes consumsit Martē potentes,
Flebilis ac vidua turturis instar erant.
Presbyteros cadens gladius consumsit acutus,
Nec viduis licuit flere, dolere, queri.
At Dominus somno quasi manē excitus ab alto,
Non secus ac Heros cum mera vina bibit.
Perculit hostiles turmas in parte pudenda,
Atq; ignominia non abeunte notat.
At tua dum reprobat negligens tentoria, Ioseph,
Reiicit atq; tuam Ioua, Ephraime, tribum.
Elegit fortem prestanti pectore Iudam,
Deliciasq; suas, tecta Sionis amat.
Extruxit loca sancta, Sion in montibus altis,
Qua non sunt aliquo prateritura die.
Anteferens aliis Davidem, quem sibi seruum
Ex stabulis ouium ad regia sceptrā tulit.
De grege lactenti hunc selegit: ut agmina Iacob
Utq; Israëlis pasceret ipse gregem.
Quem sibi commissum studio rexitq; fideli,
Pectoris & pavit pro integritate sui.

PSALMVS LXXIX.

Deus, venerunt gentes in &c.

Ethni

Ethnica gens terram Domini vastavit iniquè,
Templa prophanato dum polluit impia cultu,
Quæ fuit antè decus Judææ totius, urbem
Æquârunt terra Solymam, quin funditus alta
Mœnia, ceu lapidum cumulos, strauere Sionis.
Dilaceranda nigris sanctorum corpora coruis
Proiecere, tuos seruos immanibus, hostis
Ursis, atq; feris laniandos tradidit omnes.
Vndiq; & urbs maduit, profuso sanguine sancto,
Nec sunt dignati tot funera casa sepulcro.
Et probrosa sumus vicinis fabula facti.
Risit inhumans, nos spreuit & accola pressos.
Ast furor iste tuq; cur tanto tempore sauit?
Fraq; cur spacio tanto incandescit, & ardet?
Verte tuos motus: pœnas inferto malignis,
Qui tua non norunt, nec vero numina cultu
Afficiunt, nomenq; tuum qui non venerantur.
Quin effunde tuum in gentes & regna furorem?
Qui te non coluere, tuum neq; numen adorant,
Quantumuis simulent pietatem pectore falso,
Progeniem rabido lacerârunt dente Iacobi.
Ædes vastârunt sacratas Isacidarum:
Nostrorum scelerum noli memor esse priorum,
Sed

*Sed miserere, Deus, nostri, citò propitiusq̃
Da veniam, auxilium fer, cunctis eripe noxis:
Libera & à maculis nos puros reddito nostris.
Ne spectes, quid nos peccatis commereamur:
Sed spectes, poscat quid gloria nominis alti.
Cur sinis, ut gentes dicant: ubi nunc Deus ille,
Qui iuuat oppressos, & dextra protegat alma?
Fac mala gens, nobis spectantibus, experiatur,
Quòd sis latronum vindex ultorq̃, seuerus.
Captiui populi gemitus, Deus, excipe clemens,
Serua, quos voluit turba impia tradere letho.
Septuplici meritos vicinos affice pœna:
Pro sannis plagas, pro risu vulnera redde.
Grex tuus egregium pastorem laude decora
Te afficiet: tua nam laus est, tua gloria sola.
Laudibus aternis nomen celebrabimus eius,
Qui, ceu pastor oues, nos seruat fidus ab hoste.*

PSALMVS LXXX.

Qui regis Israël, intende &c.

○ Fide custos, Pastor ô Abramidum,
Oues Joseph qui diligis,

X

Pascis